

- 4) w § 7 ust. 1 skreśla się wyrazy „lub zrzeszeniu gospodarczemu rzemiosła”, a ponadto skreśla się pkt 1 i w pkt 2 wyrazy „jeżeli chodzi o rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu”;
- 5) w § 34 ust. 1 skreśla się wyrazy „i zrzeszeń gospodarczych rzemiosła”;
- 6) w § 35 po wyrazie „warunki” dodaje się wyrazy „udzielania zamówień”.

§ 2. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia w

sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1963 r.

w sprawie świadczeń na rzecz utrzymania dróg publicznych.

Na podstawie art. 46 i art. 48 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90).

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o świadczeniach osobistych lub rzeczowych — należy przez to rozumieć świadczenia na cele określone w art. 42,
- 2) o zarządzie drogi — należy przez to rozumieć określone w art. 15 organy właściwe w sprawach budowy, przebudowy, ochrony i utrzymania dróg publicznych,
- 3) o prezydium rady narodowej — należy przez to rozumieć prezydium miejskiej bądź gromadzkiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla, właściwe do podjęcia określonej w art. 42 uchwały o wprowadzeniu obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych,
- 4) o posiadaczu pojazdu — należy przez to rozumieć posiadacza pojazdu samochodowego lub zaprzęgowego, mającego miejsce stałego postoju na terenie objętym uchwałą wymienioną w pkt 3.

Rozdział 2.

Świadczenia osobiste.

§ 3. Okres trwania obowiązku świadczenia osobistego w stosunku do jednej osoby fizycznej nie może jednorazowo przekraczać 3 dni, a w ciągu roku kalendarzowego łącznie 10 dni.

§ 4. Powołani do świadczeń osobistych mogą być zobowiązani do wykonania tych świadczeń w miarę możliwości własnymi narzędziami.

Rozdział 3.

Świadczenia rzeczowe.

§ 5. Świadczenia rzeczowe polegają na dostarczaniu:

- 1) pojazdów samochodowych i zaprzęgowych w sprawnym stanie technicznym wraz z kierowcami i materiałem pędym względnie z woźnicami,
- 2) sprzętu potrzebnego do wykonania robót określonych w art. 42.

§ 6. Okres trwania obowiązku świadczeń rzeczowych w stosunku do jednego pojazdu nie może jednorazowo przekraczać 3 dni, a w ciągu roku kalendarzowego łącznie 14 dni.

Rozdział 4.

Powolywanie do świadczeń.

§ 7. 1. Do wykonania świadczeń osobistych i rzeczowych wzywa określone osoby fizyczne lub posiadaczy pojazdów organ do spraw drogowych lub gospodarki komunalnej prezydium rady narodowej albo biuro gromadzkiej (osiedla) rady narodowej w wykonaniu uchwały podjętej w trybie przewidzianym w art. 42 oraz w oparciu o zgłoszone przez właściwy zarząd drogi ilościowe zapotrzebowanie na sprzęt i robociznę.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) podstawę prawną powołania do świadczeń,
- 2) określenie osoby fizycznej lub przedsiębiorstwa, zakładu albo innej instytucji wzywanej z podaniem ich dokładnego adresu,
- 3) określenie miejsca, daty i godziny osobistego stawienia lub dostarczenia pojazdu samochodowego lub zaprzęgowego i sprzętu oraz miejsca (obszaru) wykonywania świadczenia,
- 4) określenie rodzaju świadczenia,
- 5) przypuszczalny czas trwania świadczenia,
- 6) rodzaj pojazdu samochodowego lub zaprzęgowego, którym świadczenie ma być wykonane,

7) pouczenie o skutkach prawnych niedopełnienia obowiązku świadczenia.

3. Wzory uchwały oraz wezwań, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala Ministrowie Komunikacji i Gospodarki Komunalnej.

§ 8. 1. Wezwanie skierowane do określonej osoby fizycznej lub posiadacza pojazdu doręcza się im na piśmie.

2. W miarę możliwości wezwania, o których mowa w ust. 1, powinny być doręczane w czasie umożliwiającym terminowe przygotowanie i dostarczenie pojazdu do miejsca wskazanego w wezwaniu.

3. W razie gdy zwłoka grozi niebezpieczeństwem lub godzi w interes publiczny wezwanie ogłasza się ustnie lub telefonicznie.

4. Wezwania ustne lub telefoniczne powinny być na żądanie zobowiązanego do świadczeń osobistych lub rzeczowych potwierdzone na piśmie.

§ 9. Do świadczeń osobistych i rzeczowych należy wzywać zobowiązanych z uwzględnieniem ich warunków gospodarczych i zawodowych oraz w sposób możliwie najmniej ograniczający normalny tok produkcji zakładu.

§ 10. Łączny okres trwania świadczeń osobistych i rzeczowych w stosunku do jednej osoby fizycznej w ciągu roku kalendarzowego nie może przekraczać 14 dni.

Rozdział 5.

Zwolnienie od obowiązku świadczeń.

§ 11. Prezydium rady narodowej, podejmując uchwałę o wprowadzeniu obowiązku świadczeń osobistych, może jednocześnie zwolnić od tego obowiązku inne osoby oprócz wymienionych w art. 44:

- 1) ze względu na interes publiczny bądź ze względu na wyjątkowo ważny interes danej osoby,
- 2) jeżeli miejsce zamieszkania tych osób oddalone jest od miejsca wykonywania świadczeń o ponad 4 kilometry, a osoby te nie są dowożone na miejsce robót pojazdami zarządu drogi.

§ 12. Prezydium rady narodowej, podejmując uchwałę o wprowadzeniu obowiązku świadczeń rzeczowych, może jednocześnie wyłączyć od tych obowiązków, oprócz wymienionych w art. 45, następujące pojazdy:

- 1) pojazdy samochodowe:
  - a) które ze względu na swą konstrukcję przeznaczone są do innego celu niż przewóz pasażerów lub ładunków (pojazdy specjalne),
  - b) przeznaczone do przewozów wymagających odpowiednio dostosowanego taboru, jak chłodnie, cementowozy, cysterny itp.,
  - c) służące do przewozu ładunków pocztowych (kolportażu prasy) lub dla celów pogotowia technicznego sieci telekomunikacyjnej,
  - d) inne niż wymienione pod lit. a)–c), jeżeli stałe miejsce postoju pojazdu znajduje się w odległości większej niż 50 km od miejsca, do którego pojazd ma być dostarczony, a jeżeli pojazdem samochodowym jest ciągnik używany do transportu drogowego — w odległości większej niż 20 km,
- 2) pojazdy zaprzęgowe, jeżeli stałe miejsce postoju pojazdu znajduje się w odległości większej niż 10 kilometrów od miejsca, do którego pojazd ma być dostarczony.

Rozdział 6.

Zasady i tryb ustalania wysokości wynagrodzenia.

§ 13. 1. Pracownicy powołani do świadczeń osobistych zachowują w zakładzie pracy, w którym są zatrudnieni, prawo do pełnego wynagrodzenia obliczonego jak za urlop wypoczynkowy przez cały czas wykonywania świadczeń.

2. Osobom innym niż wymienione w ust. 1, wykonującym usługi robotników kwalifikowanych lub niewykwalifikowanych, przysługuje z tytułu świadczeń osobistych wynagrodzenie według zasad obowiązujących w budownictwie drogowym.

3. Za używanie własnych narzędzi w czasie wykonywania świadczeń osobistych przysługuje wynagrodzenie według zasad obowiązujących w budownictwie drogowym.

4. Za usługi wykonane z tytułu świadczeń rzeczowych przysługuje posiadaczom pojazdów wynagrodzenie według stawek przewidzianych w przepisach o dostarczaniu środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

§ 14. Wynagrodzenie określone w § 13 ust. 2, 3 i 4 ustala i wypłaca właściwy zarząd drogi w terminie najpóźniej 7 dni od dnia zakończenia wykonywania świadczenia.

Rozdział 7.

Ustalenie i wypłata odszkodowania.

§ 15. Odszkodowanie wymienione w art. 47 ust. 3 wypłaca zarząd tej drogi, na której cele wykonane zostały świadczenia.

§ 16. 1. Roszczenie o wypłatę odszkodowania (§ 15) powinno być zgłoszone przez zainteresowanego na piśmie do zarządu tej drogi, na której cele wykonane zostało świadczenie.

2. Zgłoszenie roszczenia, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w ciągu 14 dni od dnia powstania szkody lub od dnia, w którym zainteresowany dowiedział się o szkodzie.

3. Zarząd drogi, do którego zgłoszono roszczenie, wydaje zgłaszającemu potwierdzenie zgłoszenia na piśmie z podaniem daty przyjęcia zgłoszenia.

§ 17. Jeżeli zgłoszenie roszczenia nastąpiło po terminie określonym w § 16 ust. 2, a opóźnienie zgłoszenia uniemożliwi ustalenie okoliczności wypadku lub wysokości odszkodowania, zarząd drogi odmówi wypłaty odszkodowania.

§ 18. 1. Wysokość odszkodowania (§ 15) ustala zarząd drogi w porozumieniu z osobami zainteresowanymi na podstawie opinii biegłych z Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

2. Ustalenie wysokości odszkodowania powinno nastąpić w terminie jednego miesiąca od dnia zgłoszenia roszczenia i dostarczenia niezbędnych dokumentów, jego wypłata zaś — w terminie 2 tygodni od dnia ustalenia przez zarząd drogi wysokości odszkodowania.

§ 19. W razie odmowy przez zarząd drogi wypłaty odszkodowania lub gdy zainteresowany nie zgadza się na ustaloną przez zarząd drogi wysokość odszkodowania — może on wystąpić przeciwko zarządowi drogi z roszczeniem o odszkodowanie na drogę sądową lub do państwowego arbitrażu gospodarczego.

Rozdział 8.
Przepisy końcowe.

§ 20. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom i prezydiom rad narodowych.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

94

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 kwietnia 1963 r.

w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla przedsiębiorstw przemysłu gospodniego.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stawkę podatku obrotowego od obrotów osiąganych przez przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego obniża się do 15%.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1963

Minister Finansów: *J. Albrecht*

95

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 5 kwietnia 1963 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi przez państwowe jednostki handlowe.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy zamówień udzielanych przez państwowe jednostki handlowe na dostawy artykułów przeznaczonych na potrzeby rynku oraz na roboty i usługi, polegające na wykonywaniu lub przerobie albo renowacji artykułów przeznaczonych dla tych potrzeb.

2. Rozporządzenie nie ma zastosowania do skupu artykułów, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17, z 1959 r. Nr 24, poz. 151, z 1961 r. Nr 20, poz. 100 i z 1963 r. Nr 17, poz. 92).

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7),
- 2) o „rozporządzeniu Rady Ministrów” — należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17, z 1959 r. Nr 24, poz. 151, z 1961 r. Nr 20, poz. 100 i z 1963 r. Nr 17, poz. 92).

2. Przez państwowe jednostki handlowe rozumie się państwowe przedsiębiorstwa handlu hurtowego i detalicznego oraz państwowe przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego i garmazeryjnego.

§ 3. 1. Zamówienia na dostawy, roboty i usługi powinny być udzielane w pierwszej kolejności:

- 1) jednostkom, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy, wykonującym działalność gospodarczą,
- 2) spółdzielniom,
- 3) organizacjom społecznym, jeżeli wykazą się posiadaniem zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności gospodarczej — w zakresie objętym tym zezwoleniem,
- 4) spółkom handlowym, w których organizacja społeczna — na podstawie zezwolenia Ministra Finansów — posiada udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

2. Z zastrzeżeniami wynikającymi z rozporządzenia zamówienia na dostawy, roboty i usługi mogą być udzielane także:

- 1) osobom fizycznym i prawnym oraz spółkom (zespołom) prowadzącym na podstawie wymaganych uprawnień zakłady rzemieślnicze, przemysłowe bądź usługowe,
- 2) osobom wykonującym przemysł domowy lub ludowy posiadającym książki zamówień, a w zakresie nie objętym zwolnieniem od obowiązku uzyskania zezwolenia — posiadającym również odpowiednie zezwolenia,